

21.11

	Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
Godziny urzędowania	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ - 15 ³⁰	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
Telefon	22 553 70 70 Radom 48 368 99 08	Wydz. I - IV, VII ul. Jasna 2/4 22 553 78 21, 22 553 78 22 Wydz. V i VI ul. J. Pankiewicza 4 22 553 70 37 Radom 48 368 99 18	
Email	informacja@warszawa.wsa.gov.pl	czytelnia@warszawa.wsa.gov.pl	
NIP 525-2283-365	REGON 015608709	Konto Bankowe Sądu 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000	
Wynik rozprawy dostępny po zakończeniu posiedzenia Sądu, najpóźniej w dniu następnym na stronie: http://etr.warszawa.wsa.gov.pl			

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
00-013 Warszawa, ul. Jasna 2/4
WYDZIAŁ II

Dnia 16 listopada 2018 r.
Sygn. akt II SAB/Wa 331/18

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

MKiDN (nagrody 2017)

**Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa**

DORĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia z dnia 16 listopada 2018 sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie doręcza Skarżącemu odpis wyroku wraz z uzasadnieniem z dnia 23 października 2018 r. wydanego na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym.

Magdalena Frackiewicz
referent stażysta

POUCZENIE

1. Od powyższego wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, za pośrednictwem tutejszego Sądu, przy czym oddanie pisma w placówce Poczty Polskiej S.A. (będącej operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe), albo placówce pocztowej operatora świadczącej pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym, jak również złożenie pisma przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego oraz przez członka załogi polskiego statku morskiego u kapitana statku jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu (art. 83 § 3 i 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, zwanej dalej „p.p.s.a.”).
2. Skarga kasacyjna złożona po upływie wskazanego powyżej trzydziestodniowego terminu zostanie odrzucona (art. 178 p.p.s.a.).
3. Skarga kasacyjna powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego: adwokatem lub radcą prawnym. Skarga kasacyjna sporządzona przez podmiot nieuprawniony będzie odrzucona bez merytorycznego rozpoznania.
4. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy przez ustanowienie adwokata, radcy prawnego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępnienia urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w

postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1257, z późn. zm.)¹.

5. Urzędowe formularze, o których mowa w pkt 4, są udostępniane we wszystkich wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, w urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.warszawa.wsa.gov.pl/>.

---

¹ „Art. 177. § 1. Skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok lub postanowienie, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 2. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej dla stron wiąże również prokuratora, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka. Jeżeli jednak orzeczenia nie doręcza się stronie prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka mogą w terminie trzydziestu dni od dnia wydania orzeczenia wystąpić o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia i wnieść skargę kasacyjną w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 3. W razie ustanowienia w ramach prawa pomocy adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego po wydaniu orzeczenia, na wniosek złożony przez stronę, której doręcza się odpis orzeczenia z uzasadnieniem sporządzonym z urzędu, albo przez stronę, która zgłosiła wniosek o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia, termin do wniesienia skargi kasacyjnej biegnie od dnia zawiadomienia pełnomocnika o jego wyznaczeniu, jednak nie wcześniej niż od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 4. Jeżeli pełnomocnik wyznaczony na podstawie art. 253 § 2 nie stwierdza podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, składa w sądzie, w terminie do wniesienia skargi kasacyjnej, sporządzoną przez siebie opinię w tym przedmiocie wraz z odpisem dla strony, dla której został ustanowiony. Sąd doręcza odpis opinii stronie. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej przez stronę biegnie od dnia doręczenia odpisu opinii, o czym sąd poucza stronę, dokonując doręczenia.

§ 5. Przepisu § 4 zdanie trzecie nie stosuje się, jeżeli sąd stwierdzi, że opinia nie została sporządzona z zachowaniem zasad należytej staranności. W takim przypadku sąd zawiadamia o tym właściwą okręgową radę adwokacką, radę okręgowej izby radców prawnych, Krajową Radę Doradców Podatkowych lub Krajową Radę Rzeczników Patentowych, która wyznacza innego pełnomocnika.

§ 6. W przypadku odmowy przyznania prawa pomocy w zakresie obejmującym ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego na wniosek, o którym mowa w § 3, bieg terminu do wniesienia skargi kasacyjnej nie może rozpocząć się wcześniej niż od dnia doręczenia stronie postanowienia, a jeżeli strona wniesie środek zaskarżenia na to postanowienie - wcześniej niż od dnia doręczenia postanowienia kończącego postępowanie w tym przedmiocie.”

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Łukasz Krzycki (spr.)

Sędziowie WSA

Adam Lipiński

Andrzej Góraj

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 23 października 2018 r.

sprawy ze skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie

na bezczynność Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

w przedmiocie rozpatrzenia pkt 4 wniosku z dnia 12 lutego 2018 r. o udostępnienie informacji publicznej

- 1. zobowiązuje Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego do rozpatrzenia pkt 4 wniosku Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie z dnia 12 lutego 2018 r., w terminie miesiąca od daty doręczenia prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy;**
- 2. stwierdza, że bezczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;**
- 3. zasądza od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego na rzecz Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie kwotę 100 zł (słownie: sto) złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

Na oryginalne właściwe podpisy
za zgodność z oryginałem

Magdalena Frackiewicz

referent stażysta

Uzasadnienie

Skarżące stowarzyszenie, zwane dalej „Wnioskodawcą”, zarzuciło beczynność przy rozpatrywaniu jego żądania o udostępnienie informacji publicznej zawartego w pkt 4 wniosku z 12 lutego 2018 r.

W skardze wniesiono o zobowiązanie organu administracji do wykonania pkt 4 wniosku w terminie 14 dni.

Uzasadniając skargę wskazano:

- wniosek o udostępnienie informacji publicznej, obejmował w pkt 4: *„informacja o przyznanych nagrodach pracownikom Ministerstwa w roku 2017 poprzez podanie imienia, nazwiska, kwoty nagrody oraz uzasadnienia przyznania nagrody”*,
- pismem z 2 marca 2018 r. organ administracji przekazał wykaz nagród, przyznanych pracownikom urzędu w 2017 roku; zawierał on stanowiska służbowe oraz kwoty nagród; w zestawieniu nie było personaliów pracowników, ponieważ – wedle wyjaśnień organu - są to dane wrażliwe, które nie podlegają udostępnieniu w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (obecnie opubl. Dz.U. z 2018 r., poz. 1330), zwanej dalej „ustawą o informacji”, ze względu na ochronę prywatności osoby fizycznej, wobec art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2016 r., poz. 922 ze zm.); Wnioskodawcę poinformowano również, że zasady przyznawania nagród określa Zarządzenie Nr 13 Dyrektora Generalnego MKiDN z dnia 8 kwietnia 2009 r. w sprawie warunków przyznawania nagród pracownikom korpusu służby cywilnej i niebędącymi pracownikami politycznymi, MKiDN, za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej; na zróżnicowanie wysokości wypłaconych nagród miały wpływ wykonywane zadania i związana z nimi odpowiedzialność oraz indywidualna ocena pracy pracownika; w 2017 roku nagrody zostały przyznane w szczególności za wyjątkowe zaangażowanie w wykonywaniu obowiązków służbowych, efektywną realizację zadań i profesjonalną postawę; z kolei nagrody dla członków gabinetu politycznego Ministra zostały wypłacone zgodnie z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o

pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. z 2017 poz. 2142 ze zm.); nagrody dla pracowników zatrudnionych na stanowiska niemnożnikowych zostały wypłacone zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 lutego 2010 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek (Dz.U. Nr 27, poz. 134 ze zm.),

organ jest podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej, zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o informacji; w orzecznictwie sądów administracyjnych wskazano również, że informacja o wysokości nagród, przyznanych poszczególnym pracownikom ministerstwa, ma walor informacji publicznej; w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 10 października 2017 r. (sygn. akt II SA/Wa 369/17, dostępny na stronie internetowej orzeczenia.nsa.gov.pl/cbo/query - w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych, zwanej dalej „CBOSA”) wskazano: *„W pierwszej kolejności wskazania wymagało to, iż nie jest sporne pomiędzy organem i stroną skarżącą, że przedmiotowa informacja jest informacją publiczną, albowiem co do zasady informacja o wysokości zarobków czy nagród osoby zatrudnionej przez podmiot publiczny stanowi informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 2058 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, również informacja o wydatkowaniu przez organ administracji publicznej środków publicznych. Z tych środków pochodzą m. in. wynagrodzenia a także nagrody osób zatrudnionych w organach administracji publicznej. Informacją publiczną jest zatem informacja o wydatkach podmiotu publicznego na nagrody dla pracowników. W tych ramach można żądać szczegółowych danych dotyczących wydatkowania środków publicznych na wynagrodzenia czy nagrody konkretnej grupy pracowników zatrudnionych na określonym stanowisku, a także pracownika, który jako jedyny zajmuje określone stanowisko w ramach struktury organizacyjnej podmiotu publicznego. Bez znaczenia dla uznania takich danych za informację publiczną pozostaje okoliczność, czy dotyczą one pracownika zatrudnionego na stanowisku pomocniczym związanym jedynie z obsługą urzędu, czy osoby pełniącej funkcję publiczną oraz wówczas, gdy żądana informacja pozostaje w*

związku z pełnieniem tej funkcji. To ma bowiem jedynie znaczenie dla zakresu ochrony wynikającej z art. 5 ust. 2 powołanej ustawy (por wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 grudnia 2016 r., sygn. akt II SA/Wa 1282/16, dostępny w CBOSA).”,

- na dzień wniesienia skargi (21 maja 2018 r.) organ udostępnił informację jedynie w zakresie stanowisk oraz kwot przyznanych nagród; tymczasem - w przedmiotowej sprawie - wniosek dotyczył konkretnych kwot, przyporządkowanych poszczególnym pracownikom (wymienionym z imienia i nazwiska), wraz z uzasadnieniem przyznanej nagrody,
- w zakresie „personalistów pracowników” uznano, że dane te korzystają z ochrony prywatności oraz z ochrony danych osobowych; należy zatem uznać, że organ połączył brak możliwości przekazania żądanej informacji z koniecznością ochrony prywatności pracowników, w myśl art. 5 ust. 2 ustawy o informacji; w sprawie nie wydano jednak decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej; stanowi to naruszenie art. 16 ust. 1 wskazanej ustawy,
- nie przekazując wskazanej w pkt 4 wniosku informacji ani nie wydając decyzji odmownej, organ pozostaje w bezczynności; udzielenia informacji niepełnej, czy wymijającej, nie można uznać za realizację wniosku o udostępnienie informacji publicznej.

W odpowiedzi na skargę organ administracji wniósł o jej oddalenie. W uzasadnieniu wskazano:

- powołanie, w odpowiedzi na wniosek, ochrony dóbr osobistych pracowników, których imiennego wykazania żądał Wnioskodawca, nie oznacza uznania tego za informację publiczną,
- udzielając odpowiedzi na wniosek uwzględniono orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego; w jego świetle informacja dotycząca ilości i wysokości poszczególnych nagród finansowych, wypłaconych oznaczonej imiennie osobie, dotyczy danych *ad personam*; nie stanowi to informacji publicznej (tak wyrok o sygn. akt I OSK 1035/10 – dostępny w CBOSA); takie stanowisko prezentowane jest od 2010 roku; w wyroku z 19 grudnia 2017 r. (sygn. akt I OSK 1380/17 – dostępny w CBOSA) Sąd stwierdził: „Gdy wniosek dotyczy wskazania wysokości przyznanych nagród wszystkim pracownikom urzędu oznaczonych z imienia i nazwiska to dotyka to w sposób bezpośredni

sfery ad personam. Przedmiotem zainteresowania jest zatem - nie jawność wydatkowania środków publicznych na nagrody pracowników urzędu, a wysokość tych nagród dla wskazanych konkretnie osób. Żądanie ujawnienia prywatnych danych dotyczących zatrudnionego pracownika nie jest tożsame z żądaniem niespersonifikowanej informacji o wysokości środków finansowych przeznaczanych na działalność i funkcjonowanie organu, czyli ciężarach publicznych wskazanych w art. 6 ust. 1 pkt 5 lit. h u.d.i.p. Dla uzyskania informacji o sposobie i wysokości wydatkowania finansów publicznych nie jest konieczna znajomość [...] składników wynagrodzenia konkretnych osób.",

- reasumując, informacja żądana w pkt 4 wniosku nie jest *publiczną*, a Wnioskodawcy udzielono odpowiedzi.

Sąd rozpoznał skargę w trybie uproszczonym, wobec treści art. 119 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2018 r., poz. 1302).

Sąd zważył, co następuje:

Bezczynność organu administracji publicznej, w rozumieniu art. 3 § 2 pkt 8 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ma miejsce, gdy w prawie ustalonym terminie nie podejmuje on czynności w sprawie lub wprowadzie prowadził postępowanie, ale - mimo istnienia ustawowego obowiązku - nie kończy go wydaniem w terminie stosownego aktu, lub nie podjął wymaganej czynności. Dla skuteczności skargi nie ma znaczenia, z jakich powodów określony akt nie został podjęty lub czynność nie została dokonana, a w szczególności czy zostało to spowodowane zawinioną lub niezawinioną opieszałością organu w ich podjęciu lub dokonaniu (patrz: T. Woś, H. Knysiak-Molczyk, M. Romańska, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi Komentarz, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, Warszawa 2005, str. 86).

Udostępnienie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki nie później jednak niż w terminie 14 dni. W terminie tym, obowiązany do udzielenia informacji, powiadamia wnioskodawcę o ewentualnym braku możliwości jej przekazania w danym czasie oraz wskazuje, kiedy zostanie ona udostępniona - nie

później jednak niż po dwu miesiącach od wpływu wniosku (art. 13 ust. 1 i 2 ustawy o informacji).

Odmowa udostępnienia informacji publicznej następuje natomiast w drodze decyzji (art. 16 ustęp 1 ustawy o informacji). W judykaturze ukształtował się pogląd, że gdy żądanie udostępnienia informacji nie dotyczy w istocie objętej pojęciem „publiczna”, bądź organ nie dysponuje w ogóle żadaną informacją, powiadamia się o tym wnioskodawcę pismem. Spory w danym zakresie rozstrzyga zaś sąd administracyjny, w razie wniesienia skargi na bezczynność podmiotu, od którego żądano informacji.

W rozpatrywany przypadku poza sporem jest stan faktyczny, gdzie Wnioskodawca zwrócił się o udzielenie określonej informacji, ujętej w pkt 4 pisma z 12 lutego 2018 r., zaś organ w pewnym zakresie jej nie udzielił. Wobec zreferowania stanu faktycznego we wcześniejszej części uzasadnienia, ponowne jego powtarzanie byłoby zbędne.

Co istotne w sprawie organ – w odpowiedzi na skargę - stanął na stanowisku, że żądane przez Wnioskodawcę dane - w zakresie, gdzie nie zostały przekazane - nie stanowiły informacji publicznej. Zdaniem organu nie było więc niezbędne - wobec ich nie przekazania - wydanie stosownego orzeczenia, w myśl art. 16 ust. 1 ustawy o informacji. Wprawdzie w skierowanym do Wnioskodawcy piśmie (z 2 marca 2018 r.) nie udzielnie pełnej, żądanej informacji uzasadniono odmiennie – kwestią ochrony danych osobowych. Taka różnica stanowisk organu nie może mieć jednak znaczenia dla wyniku niniejszej sprawy, w kontekście oceny ewentualnego pozostawiania przezeń w bezczynności.

Sformułowanej w odpowiedzi na skargę oceny Sąd nie podziela, co czyni ją zasadną.

Jak odnotowano w skardze, w judykaturze ukształtowało się trafne stanowisko, że kwestie wynagrodzenia osób, piastujących funkcję publiczne - wykonujących określone kompetencje w ramach aparatu władzy - stanowią informację publiczną (tak art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. f oraz pkt 5 lit. a i h ustawy o informacji). Ich ujawnieniu nie muszą w każdym przypadku stać na przeszkodzie względy ochrony danych osobowych. Osoby piastujące funkcje publiczne korzystają bowiem z węższej ochrony ich życia prywatnego - informacji wrażliwych (tu dane o uposażeniu). Bezsporne jest także, że nie wszyscy pracownicy, obsługujący urzędy administracji poszczególnych szczebli, mają przypisane kompetencje w zakresie

bezpośredniego wykonywania władzy publicznej, określane dalej „kompetencjami decyzyjnymi”. Udostępnienie więc informacji o ich osobistych zarobkach nie dość, że podlega ograniczeniu - wobec przepisów o ochronie danych osobowych - to dodatkowo nie stanowią one w ogóle informacji *publicznej* - informacji w sprawach publicznych, w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy o informacji (tak powołany w odpowiedzi na skargę wyrok NSA sygn. akt I OSK 1380/17). Reguluje ona bowiem dostęp do informacji, której zakres definiuje art. 61 ust. 1 Konstytucji RP. Chodzi więc o informacje o działaniu organów państwa, a – co do osób – tych, pełniących *funkcje publiczne*. Aspekty te odnotowano analogicznie także, w innych niż przywołane przez organ fragmentach uzasadnienia wyroku o sygn. akt I OSK 1380/17.

Wynika stąd, że w każdym urzędzie, obsługującym organ administracji publicznej, są zatrudnione osoby, kwestia wynagrodzenia których stanowi *sensu stricto* informację publiczną (z kompetencjami decyzyjnymi) jak i inne - gdzie nie mogłyby zostać ujawnione informację personalne o ich zarobkach, wobec ochrony danych osobowych. Nie stanowią one przy tym nawet *informacji publicznej*.

W tak zarysowanym stanie prawnym należy wskazać, że - w precyzyjnie sformułowanym wniosku - zwrócono się do organu o udzielenie pełnej informacji, dotyczącej personalnego wynagrodzenia (w formie jego dodatkowego składnika, jakim są nagrody) wszystkich osób zatrudnionych w danym urzędzie. W takiej sytuacji wniosek ten nie mógł być w pełni uwzględniony. Jak wskazano wcześniej – przede wszystkim - nie stanowią bowiem informacji publicznej dane personalne o wynagrodzeniu każdego pracownika urzędu lecz jedynie te, dotyczące osób z kompetencjami decyzyjnymi. Generalnie tylko dane, co do ich wynagrodzenia, jako stanowiące informację publiczną, mogą być przekazywane.

Odrębną w sprawie kwestią jest natomiast to, czy organ - na dzień rozpatrywania danego wniosku - dysponuje stosownymi zestawieniami, obejmującymi informacje o osobach z kompetencjami decyzyjnymi i przyznanych im nagrodach wraz z pisemnym uzasadnieniem. Jeżeli tak nie jest, zasadność przekazania żądanych danych winna być rozważona w kontekście przesłanek udzielenia *informacji przetworzonej*, zakreślonych art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informacji (czy jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego). O ile organ ustaliłby, że brak przesłanek dla udzielenia żądanej informacji, dotyczącej osób o kompetencjach decyzyjnych, skoro potrzebne jest ich przetworzenie, musiałby swoje stanowisko wyrazić poprzez wydanie stosownej decyzji administracyjnej (wobec

art. 16 ust. 1 ustawy o informacji). Jej legalność podlega - w razie zaskarżenia danego aktu - kontroli sądu administracyjnego. Analogicznie formę decyzji musiałoby przyjąć stanowisko organu o odmowie udostępnienia informacji, dotyczącej części (wybranych grup etc.) osób o kompetencjach decyzyjnych z uwagi na ochronę ich danych osobowych. Konieczne jest w danym zakresie stosowneważenie obu wartości – zasady dostępu do informacji publicznej oraz ochrony prywatności wykonujących władzę publiczną osób.

W takiej sytuacji przedwczesne byłoby obecnie zajęcie przez Sąd stanowiska w przedmiotowej sprawie (skarga na bezczynność), czy żądana informacja - w zakresie imiennego zestawienia kwot nagród wypłaconych wszystkim osobom o kompetencjach decyzyjnych - powinna zostać udostępniona. Zwłaszcza, gdy nie ma on wiadomości, czy organ dysponuje stosownymi zestawieniami, a więc żądana informacja wymagałaby przykładowo przetworzenia.

Reasumując, jeżeli organ zamierzałby odstąpić od udzielenia żądanej przez Wnioskodawcę informacji publicznej, w zakresie w jakim dotyczy osób o kompetencjach decyzyjnych, obowiązany jest w danym zakresie wydać stosowne orzeczenie administracyjne.

Wobec nie udzielenia informacji ani też nie wydania decyzji w danym przedmiocie, organ pozostaje w bezczynności. Jednocześnie - ponieważ odstąpienie od dalszych czynności wynikało z błędnej oceny organu, jakoby kwestia udzielenia informacji w zakresie pkt 4 wniosku została załatwiona - nie ma podstaw dla uznania, że bezczynność w sprawie miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

Określając termin załatwienia sprawy inaczej niż żądano w skardze (tam 14 dni) Sąd miał na uwadze, że udzielenie informacji - jeżeli organ uzna to za możliwe - może wymagać uprzedniego jej przetworzenia.

Z powyższych względów, na podstawie art. 149 §.1 pkt 1 i 3 oraz § 1a ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, orzeczono jak w pkt 1 i 2 sentencji wyroku. W pkt 3 sentencji zasądono zwrot kosztów postępowania, które obejmują uiszczony wpis.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Magdalena Frąckiewicz
referent stażysta

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa
Wydział II

II SAB/Wa 331/18

21.M

OPŁATA POBRANA
TAXE PERÇUE - POLOGNE
Umowa z Poczta Polska S.A.
ID nr 377880/W

POLECONA

STOWARZYSZENIE SIĘĆ OBYWATELSKA

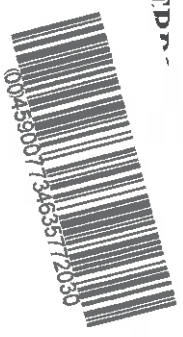
WATCHDOG POLSKA

UL. URSYNOWSKA 22/2

02-605 WARSZAWA

- ZA POTWIERDZENIEM

R

(00)459007734635772030

125